

Spectrum maakt deel uit van Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv
Amstelplein 34
1096 BC Amsterdam

Voor de Tukker die weet wat clubliefde is.
Blijf zingen, blijf schreeuwen, blijf trots.
Blijf bovenal dromen.

© 2026 Linda Vermeeren
© 2026 Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv, Amsterdam

Eerste druk september 2026

Ontwerp omslag: DPS Design & Prepress Studio
Omslagfoto: Marieke Nijkamp
Auteursfoto: Leon ten Voorde
Opmaak: Crius Group, Hulshout

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

ISBN 978 90 00 40145 1
ISBN 978 90 00 40146 8 (e-book)
NUR 491

www.spectrumboeken.nl

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord van Erik ten Hag	11
Inleiding	15

Jaren 70 17

1 Epy Drost	19
2 Kees Rijvers	28
3 Willem de Vries	32
4 Dick van Dijk	36
5 Theo Pahlplatz	40
6 Piet Schrijvers	44
7 Jan Jeuring	48
8 Eddy Achterberg	51
9 Kick van der Vall	57
10 Johan Zuidema	64
11 Volkmar Groß	69

Jaren 80 73

12 Hallvar Thoresen	75
13 Manuel Sánchez Torres	80
14 Evert Bleuming	86
15 Theo Snelders	90
16 Billy Ashcroft	95
17 Jan Sørensen	101

Jaren 90 107

18 Mitar Mrkela	109
19 Youri Mulder	113
20 Ronald de Boer	118
21 Prince Polley	122
22 Michel Boerebach	125
23 Arnold Bruggink	130
24 Youri Petrov	137
25 Rob McKinnon	139

Jaren nul 143

26 Fred Rutten	145
27 Andy van der Meijde	153
28 Sjaak Polak	157
29 Jeroen Heubach	161
30 Jan Vennegoor of Hesselink	168
31 Spira Grujić	173
32 Sander Boschker	178
33 Erik ten Hag	186
34 Blaise Nkufo	194
35 Karim El Ahmadi	204
36 Marko Arnautović	208
37 Steve McClaren	212
38 Peter Wisgerhof	219
39 Theo Janssen	224
40 Cheick Tioté	231
41 Douglas Teixeira	235
42 Bryan Ruiz González	240
43 Nikolay Mihaylov	249

Jaren 15 tot nu 253

44 Wout Brama	255
45 Jan Streuer	263
46 Ricky van Wolfswinkel	270
47 Michel Vlap	276
48 Sem Steijn	281
49 Lars Unnerstall	287
50 Wout Weghorst	293

Dankwoord	299
Bronnen	301

Voorwoord

‘Het is maar een spelletje’ – een grotere dooddoener is er niet voor een voetballiefhebber die net zijn club heeft zien verliezen of gelijkspelen door een goal diep in blessuretijd. Het is wellicht goed bedoeld, maar voelt als een trap na, want een verloren voetbalwedstrijd doet écht pijn. Wetenschappelijk onderzoek toont aan dat bij deze pijn dezelfde hersendelen worden getriggerd als bij fysieke pijn. Clubliefde gaat dus ver, maar dat weten wij bij FC Twente al lang. De club biedt troost bij verdriet, hoop tegen beter weten in, pure extase en soms breekt het je hart. Maar de essentie van het voetbal zit in het menselijke, waardoor het grenzen en achtergronden overstijgt, zelfs in het eigenwijze, trotse Twente. Het is niet alleen een emotionele uitlaatklep, het zorgt voor sociale verbinding en *noaberschap* (wederzijdse burenhulp, solidariteit en zorgzaamheid), zoals wij dat in Twente zo mooi noemen.

Vanaf de oprichting van de club in 1965 is sportief geluk vaak een troost geweest, waardoor het onderdeel is geworden van de identiteit van de regio. In de vroege jaren, toen Twente te maken had met de teloorgang van de textielindustrie en grootschalige ontslagen, bracht de club mensen in vervoering door onder leiding van Kees Rijvers mee te strijden om het landskampioenschap en Europese titels. Recenter, na het intense verdriet van de vuurwerkramp, heb ik als speler mogen ervaren hoe de bekerfinale van 2001 tot de grootste volksverhuizing in het moderne Nederlandse voetbal heeft geleid, toen 35.000 Tukkers hun club volgden naar extase. En de liefde tussen club en regio is wederzijds. Op het moment dat de club in 2016 op omvallen stond, waren het lokale ondernemers die de handen ineensloegen om het voetbal voor Twente te redden. Na de degradatie werden zelfs alle toeschouwersrecords gebroken.

Ons stadion, de Grolsch Veste, is een ontmoetingsplek geworden voor oud en jong, arm en rijk, stad en platteland. Het is een kathedraal van de Twentse trots. Dit boek illustreert dat het Tukker-zijn niet al-

leen voorbehouden is aan geboren en getogen Tukkers, maar dat de liefde voor FC Twente mensen verbindt.

Ik heb het in mijn jeugd aan de keukentafel zien ontstaan bij mijn vader. Ik heb hem aangestoken met de liefde voor FC Twente, daarvoor was hij alleen via de Twentse Ondernemers Sociëteit (TOS) aan de club verbonden. Zijn clubliefde nam in die periode verder toe. Als lid van de TOS kreeg hij van Ko Wieringa, de toenmalige burgemeester van Enschede, in het geheim de opdracht om het volledige gebied op eigen naam aan te kopen. Hij moest dat doen namens een ‘nader te noemen meester’ (vakjargon waarmee bedoeld wordt dat de identiteit van de werkelijke koper voorlopig geheim blijft). Daarmee nam hij een groot risico. Niemand binnen of buiten de gemeente mocht weten wat de plannen met het gebied waren. Volgens de burgemeester was dit namelijk de aangewezen locatie voor de bouw van het nieuwe FC Twente-stadion. Ik wist alles, maar mocht niks zeggen. Het is slechts een van de vele anekdotes die onze familie met de club verbindt.

Doordat het stadion tegen het kanaal ligt, is er beperkt ruimte om te parkeren, maar van die nood is een deugd gemaakt. In alle omliggende dorpen zijn supportersverenigingen ontstaan die met de bus naar Enschede komen. Ik heb in Ootmarsum de sfeer ervaren en het is geweldig om te zien hoe voetbal verenigt. Dat een parkeerproblematiek tot verbinding leidt is precies het noaberschap waar Twente en ook FC Twente voor staan.

Op die manier kwam ook Linda Vermeeren op mijn pad. Net als zoveel Tukkers wilde ze naar de Europa League-wedstrijd van FC Twente tegen Manchester United. Via de reguliere weg was ze uitgeloot, maar ze tikte een kaartje op de kop door snel member te worden van Manchester United. Vijf dagen voor de wedstrijd kreeg zij, evenals vele honderden andere supporters, te horen dat United die kaarten had geblokkeerd. Behoorlijk eigenwijs natuurlijk om te denken dat je de regels kunt omzeilen, maar toen mij via via om hulp werd gevraagd, kon ik niet anders dan de clubliefde belonen door een kaartje te regelen. Voor mij een kleine moeite, voor haar een groot gebaar. Dat vertelde ze me een jaar later toen ze me interviewde voor dit boek. Daarvoor had ik een onbekende geholpen, zonder te weten dat onze paden zouden kruisen.

Haar idee voor dit boek maakte me gelijk enthousiast. FC Twente heeft mij als persoon en als voetballer gevormd en het is niet voor niets dat ik ben teruggekeerd op *oale groond*. Als technisch directeur heb ik grote ambities en ideeën om te bouwen aan een competitieve club die uitstraalt dat ze winnen wil. Ik wil werken aan een elftal dat een sterke binding heeft met de regio, waarvan FC Twente het uithangbord is: zowel nationaal als internationaal. Ik wil dat fans trots zijn op het elftal en zich kunnen identificeren met de spelers. Met als uiteindelijke doel dat FC Twente de onbetwiste nummer vier van Nederland wordt, die regelmatig meedoet aan Europese competities. Dat is een uitdaging, maar wel een die energie geeft en die ik met ziel, zaligheid en passie aanga.

Die drie kernwoorden passen ook bij dit boek. Want *Rare jongens, die Tukkers* kijkt verder dan voetbaluitslagen en laat bij uitstek zien hoe verbindend sport is. Naast de successen – die van de gouden generatie, het kampioenschap, de bekertriomfen en andere hoogtepunten – komen ook de ‘lelijke’ kanten van de clubgeschiedenis aan bod: de financiële malaise, de degradatie, de vuurwerkramp en de morele dilemma’s van zowel spelers als directie. Een boek over pijn, verdriet, veerkracht en geluk. Een boek dat niet alleen een spiegel is van een club, maar ook van een trotse, hardwerkende regio. Met Enschede als bakermat van het Nederlandse voetbal is het hoog tijd dat de focus komt te liggen op deze iconische volksclub.

Erik ten Hag, augustus 2026

Inleiding

Toen ik op een woensdagavond in de supermarkt een appje zag binnenkomen van Blaise Nkufo schreeuwde ik het uit van verbazing. Zo'n zes weken eerder had ik de Zwitser benaderd met de vraag of hij mee wilde werken aan een interview, maar omdat een reactie uitbleef, besloot ik op basis van research het hoofdstuk te schrijven. Twee uur nadat ik het verhaal had aangeleverd appte Nkufo me. Hij was een paar weken offline geweest, maar ik kon hem bellen voor een interview. Dat deed ik en vanzelfsprekend stelde Blaise niet teleur.

Net zoals Bryan Ruiz dat niet deed. Al miste ik bijna onze afspraak omdat ik door vertraging een dag later in Costa Rica aankwam. Speciaal voor mij gooide hij zijn planning om. Bijzonder, want tijdens ons gesprek werd duidelijk dat hij door een ontzettend nare periode gaat.

Deze interviews, met de iconen van FC Twente, maken dit boek ook zo uniek. Van Jeroen Heubach tot Spira Grujić en van Kick van der Vall tot Wout Brama: stuk voor stuk vertellen ze heel openhartig hun verhaal. Het is bovendien geschreven door iemand die de sfeer van Het Diekman kent en erbij was in De Kuip in 2001. Maar die ook een slecht verliezer is, en soms de deur niet meer uit durft – uit angst dat de burens het gevloek gehoord hebben.

Dus toen uitgever Bart Wessels me vroeg of ik een boek over FC Twente wilde schrijven, zei ik al 'JA!' voor hij zijn zin kon afmaken. Eind 2024 verscheen mijn boek *Pitstop in de polder* bij Unieboek | Het Spectrum. Een paar uur voorafgaand aan de mars richting Old Trafford zat ik daar op mijn hotelkamer in Manchester nog koortsachtig aan te werken. Qua deadline was het superonhandig om er een paar dagen tussenuit te gaan, maar FC Twente tegen het Manchester United van Erik ten Hag kon ik niet laten schieten.

Met dat in zijn achterhoofd wist de uitgever dat hij een liefhebber vroeg om een boek over FC Twente te schrijven. Ik denk dat daar ook de kracht ligt van dit boek, want je kunt een Tukker wel uit Twente halen, maar FC Twente niet uit de Tukker. Niet voor niets verwijst de

titel van dit boek naar het iconische spandoek van Vak-P.

Toch was het samenstellen van een lijst met vijftig helden en cultspelers ingewikkelder dan gedacht. Het is een proces geweest waarbij ik heb geluisterd naar andere Tukkers, maar het is uiteindelijk wel mijn lijst geworden. Er is misschien een speler die je mist, of juist een die je misplaats vindt, maar ik heb heel bewust voor deze mensen gekozen.

Door het schrijven van de vijftig indringende portretten, die ik heb geschreven aan de hand van interviews, ooggetuigenverslagen, anekdotes en archiefonderzoek, is de liefde voor FC Twente bij mij alleen maar groter geworden. Hopelijk voel je door het lezen van dit boek hoe bijzonder deze club is en dat het juist deze spelers zijn die de club zo kleurrijk maken. Want waar voetballers vaak als passanten worden weggezet, geldt voor deze vijftig spelers dat FC Twente meer is dan een voetbalclub. Of ze nou twee of vijftien jaar voor de club hebben gespeeld, FC Twente blijft hun club en die liefde verandert nooit.*

JAREN 70

De gouden generatie

Onder Kees Rijvers ontpopt FC Twente zich tot de sensatie van de Eredivisie en Europa, met als absoluut hoogtepunt de UEFA Cup-finale in 1975. De ploeg wordt alom bewonderd, maar weet het grote succes pas in 1977 te verzilveren met de KNVB Beker.

* Vrij naar de indrukwekkende afscheidsspeech van Wout Brama: 'Al worden we laatste of degraderen we, al spelen we bij de amateurs; onze club blijft FC Twente en onze liefde verandert nooit.'